

zpravodaj obce TŘEBENICE

červen 2009

číslo 25

Soutěže se musely přesunout kvůli dešti na zastřešené tribuny

Den dětí

I v letošním roce proběhla v naší obci oslava Dne dětí. Jako každoročně byla finančně zaštitěna společností ČEZ a OÚ Třebenice, personálně pak Svazem žen, mysliveckým sdružením Třebenice a OÚ Třebenice. Celkové náklady na tuto akci se blíží částce 30 000,- Kč, z čehož je cca 25 000,- Kč hrazeno společností ČEZ. Všechny tyto prostředky jdou na tombolu pro děti, která je opravdu bohatá, na občerstvení a ostatní přímé náklady spojené se zajištěním této akce.

Přestože nám v letošním roce vůbec neprálo počasí, po ostatních stránkách si myslím, že se dětský den vydařil. Soutěže se přesunuly na kryté tribuny, stejně jako pozdější losování tomboly. Součástí dětského dne byla také ukázka zásahu jednotky HZS Hrotovice, kdy předvedli zásah u autonehody, včetně vyproštění zraněné osoby z havarovaného vozidla za použití nejmodernější techniky. Dále měly děti možnost prohlédnout si nejmodernější zemědělskou techniku v podání traktoru zn. JOHN DEERE včetně svezení, který přistavila i s obsluhou spol. AGROCHEMA Studenec – středisko Třebenice. Další již tradiční atrakcí bylo svezení na koních z místní farmy „U kapličky“. Všechny tři jmenované atrakce byly pro děti od jmenovaných společností poskytnuty zdarma (HZS, AGROCHEMA i farma „U kapličky“).

Po celý den měli všichni možnost zdarma ochutnat vynikající grilované maso a klobásky, o což se postaral náš dvorní kuchař Josef Bárta, děti navíc měly zdarma nápoje a zmrzlinové kornouty. Celkový počet soutěžících dětí byl v letošním roce 49, což je vzhledem k počasí vynikající účast.

Chtěl bych zde proto poděkovat všem, kdo se podíleli na uspořádání tohoto dne. Hlavní dík jistě patří společnosti ČEZ, Svazu žen Třebenice, Mysliveckému sdružení Třebenice, HZS kraje Vysočina – stanice Hrotovice, farmě „U kapličky“, společnosti AGROCHEMA Studenec a jejím pracovníkům, Josefu Bártovi a v neposlední řadě Ladislavu Svobodovi a jeho ženě, kteří kompletně zajistili Den dětí po materiální stránce (nákup tomboly, občerstvení, ozvučení apod.). Doufejme, že v příštím roce budeme moci uspořádat tuto akci pro naše nejmenší znovu.

M. V.

... a zatímco náš dvorní dodavatel vybraných pokrmů kouznil u své kuchyně ...

...využili malí i velcí možnost vyzkoušet střelbu ze vzduchovky.

Poté přijeli hasiči a předvedli, jak jsou vybaveni pro zásah u nehody na silnici...

... a jak umí poskytnout pomoc raněnému do příjezdu RZP.

Všichni měli možnost vyzkoušet moderní techniku hasičů...

Také traktor se ani na chvíli nezastavil....

... o koních ani nemluvě.

Poznávání dřevin zvládli i ti nejmenší.

Občas přišlo vhod i posezení v suchu a teple...

... ale jen do té doby, než došlo na tombolu...

...TAK AHOJ PŘÍŠTÍ ROK!

Chodníky

Aniž bych se chtěl dovolávat zákona o nutnosti udržovat chodník před vlastní nemovitostí, chtěl bych o to občany slušně poprosit. Jelikož situace kolem přijetí pracovníka na VPP byla letos dlouho nejasná a nebylo koho zaměstnat, všechny potřebné práce se pozdržely, protože úřad práce nám poslal pracovníka až po prvním čtvrtletí. Navíc mu hned přibyla práce se zabetonováním přístřešků na zastávkách, pro které jsme alespoň přípravu zajistili vlastními silami po večerech. Zdrželo se tedy sečení, stříkání chodníků a všechny ostatní udržovací práce. V důsledku toho tráva v chodnících přerostla a bude potřeba ji (i když už byla postříkána) vyškrábat. To však jeden zaměstnanec nemůže do pouti stihnout. Sice zkusím oslovit některé ženy, co by si mohly chtít při mateřské nebo při práci přivydělat a pomoci nám do pouti dát tyto věci do pořádku, nemohu však zaručit, že někoho seženu. Kdo tedy má možnost a nemá zdravotní komplikace, budu mu vděčný, když se pokusí provést údržbu chodníku před svojí nemovitostí sám.

M. V.

Přístřešky na zastávkách

Na podzim loňského roku byly koupeny přístřešky na autobusové zastávky ve Třebenicích, Plešicích i Chroustově. Bohužel ihned po jejich přivezení začaly plískanice a po nich zima, takže nebylo možno je zabudovat. To se podařilo až letos na jaře. Myslím, že se přístřešky jejich výrobci podařily a jsou konstruovány tak, že zde nějakou dobu vydrží. Zároveň jejich cena byla velmi zajímavá. Obdobné přístřešky od ostatních výrobců stojí v průměru 60 000,- Kč za kus. Tyto byly pořízeny v ceně 38 000,- Kč za kus, včetně usazení na místo.

Díky jiné přednější práci se zatím nepodařilo udělat ve všech přístřešcích dlažbu a upravit terén v okolí včetně osazení lavičkami, ale pevně věřím, že je to záležitost nejbližší budoucnosti.

M. V.

Plešický rybník

S velkou radostí zde po několika letech mohu konstatovat, že jsme konečně obdrželi dotaci na revitalizaci Plešického rybníka od Státního fondu životního prostředí. Dotace je ve výši 90% z nákladů, které se pohybují zhruba na částce 2 mil. Kč.

Práce začnou o prázdninách a předpokládáme, že podzimní deště už by měly rybník po rekonstrukci naplnit a znovu jej začlenit jako významný krajinný prvek v plné hodnotě jeho významu.

M. V.

Oprava střechy hasičské zbrojnice

Každoročně má obec možnost obdržet dotaci z Programu obnovy venkova (POV) na omezený okruh prací a investic do obecního majetku. Výše této částky se pohybuje vždy kolem 120 000 – 140 000,- Kč. V loňském roce byly vyměněny okna na budově OÚ a MŠ, v letošním roce jsme zažádali o tuto dotaci na střechu hasičské zbrojnice. Ta je ve špatném stavu, stejně jako stropní prostory půdy. Realizaci bude provádět firma František Vašíček z Dolních Vilémovic a měla by proběhnout v průběhu letních prázdnin. Kdo bude mít zájem o starou sundanou krytinu, ať se včas přihlásí na OÚ a po domluvě si ji může odebrat.

M. V.

Akce v letošním roce

Realizované:

- ☐ podání žádosti o dotaci na revitalizaci Plešického rybníka (schválena)
- ☐ podání žádosti o dotaci na POV (schválena)
- ☐ podání žádosti o dotaci na zateplení budovy na hřišti (neschválena)
- ☐ podání žádosti o dotaci na rekonstrukci sociálního zařízení v MŠ (v jednání)
- ☐ usazení přístřešků a plakátovací plochy na zastávkách autobusu
- ☐ opravy komunikací
- ☐ přijetí pracovníka na VPP (spolu z dotací, plat je hrazen z fondů EU)
- ☐ oslava Dne dětí
- ☐ volby do EP
- ☐ práce na ÚP sídelního útvaru Třebenice, Plešice a Chroustov
- ☐ vypracování projektové dokumentace na kanalizaci a ČOV
- ☐ podání žádosti na financování PD na ČOV (schváleno)

Plánované:

- ☐ setkání s občany ve věci PD na kanalizaci a ČOV
- ☐ oprava střechy hasičské zbrojnice
- ☐ revitalizace Plešického rybníka
- ☐ výměna oken v prvním NP budovy na hřišti
- ☐ oprava schodiště do pohostinství u KD
- ☐ opravy chodníků
- ☐ práce na opravách požární nádrže v Chroustově
- ☐ kulturní akce typu divadelního představení pro děti
- ☐ vítání občánků
- ☐ setkání s občany ohledně připomínek k územnímu plánu (ÚP)
- ☐ volby do PS PČR
- ☐ rozsvěcení vánočního stromu
- ☐ setkání dříve narozených

Oprava komunikací

V minulém měsíci byly v naší obci prováděny asfaltovací práce na místních komunikacích. Bylo potřeba částečně napravit neutěšený stav povrchů.

Bylo objednáno provedení oprav po celé obci. Bohužel pracovníci neznalí místní situace opomněli projet jednu ulici – od Svobodových k Valovým. Tato situace bude dodatečně napravena hned, jak budou tito pracovníci provádět opravy komunikací poblíž naší obce spolu s opravou komunikace v Plešicích a Chroustově. Za tuto situaci se tedy omlouvám i když jsem ji přímo nezpůsobil.

Zároveň mě však velmi mrzí jiná věc. Doslechl jsem se, že starosta za obecní peníze nechal přeasfaltovat výkopy přes silnici, které spolu se sousedy vybagroval při stavbě RD. Toto je pomluva, které je mi velmi líto. Naopak, vzhledem k mým dobrým vztahům s pracovníky správy silnic se situace po obci řešila rychle – jinak jsou čekací doby mnohem delší. A oprava zmiňovaných výkopů byla fakturována a hrazena zvlášť a výhradně z vlastních prostředků.

Každému zájemci pochopitelně velmi rád ukážu jak objednávkou, tak i fakturu a potvrzení o úhradě s mým jménem. Prosím tedy – pokud někdo neví něco jistě a pouze se domnívá, ať neublížíje spoluobčanům pomluvami a napřed se přesvědčí jaká je skutečnost.

M. V.

Volby do EP

Ve dnech 5. a 6. června proběhly v celé Evropské unii volby do Evropského parlamentu. Celkově se očekávala velmi nízká účast, proto mě překvapilo, že u nás se přiblížila 30%. Sám jsem neměl původně v úmyslu jít volit, přestože jinak se zúčastňuji všech voleb. Jsem však odpůrcem jakékoli globalizace a tím více té evropské a z mého subjektivního pohledu je Evropský parlament zcela zbytečnou institucí. Nakonec se však ve mně hnulo svědomí a k volbám jsem šel. Uvědomil jsem si, že tato instituce již stejně existuje a nízká volební účast ji nijak neohrozí. Zároveň jsem pojal tyto volby tak, jak je pojala celá naše společnost – jako nastínění naší vnitropolitické situace. Nemohu v žádném případě říci, že jsem s výsledkem voleb v naší obci spokojen, ale soudit co je dobré a co ne, mi nepřísluší. Jen mě překvapilo, kolik lidí u nás, ve srovnání s republikovým průměrem, ještě věří planým slibům, které nikdy nebyly a nikdy ani nemohou být uskutečněny a kolika lidem imponuje arogantní sebecentrické chování hraničící se ztrátou reálného pohledu. Nicméně nejsem a ani nechci být svědomím žádného voliče. Důležité je to, že k volbám ve srovnání s republikovým průměrem přišel nadprůměrný počet voličů a ukázalo se tak vědomí odpovědnosti občanů za svoji budoucnost.

Ještě krátce ke složení volených stran. První čtyři níže jmenované strany zná každý a netřeba je představovat. Prosperita je politické sdružení kolem bývalé europoslankyně Jany Bobošíkové. Volte pravý blok je zase uskupení kolem bývalého disidenta a signatáře Charty 77 Petra Cibulky. Starostové a nezávislí je strana, která z mého pohledu popírá svůj vlastní název – pokud je někdo v jakékoli politické straně nebo sdružení, nemůže se nazývat nezávislým. Následujících šest stran jsou malá politická uskupení bez větší členské základny, která nemohou nabídnout žádný racionálně prosaditelný program bez vytvoření velké koalice s jinou stranou. Pro mě mají asi takový význam, jako kdyby si kdokoli z nás řekl, že založí novou stranu Přátel Třebenic a chtěl se s ní někam dostat. (-) Významné – ovšem z negativního pohledu jsou poslední tři jmenované strany. Stranu zelených zná asi každý a její excesy též. Nelze se tedy divit jejich volebnímu propadáku. Málokdo dá hlas napůl anarchistické straně, kde se používají výroky typu (výtah z citace) „...my je donutíme a třeba silou Kaťuško...“, nebo „...ta kráva už nám ani nestojí za...“ (o člence vlastní strany), mezi předsedou a místopředsedkyní strany. Taktéž celonárodně známé fau paux jmenované místopředsedkyně v jistém televizním pořadu, kde nebyla jako členka strany prosazující ekologii schopna odpovědět na otázku co je to biomasa, pobavilo celou společnost a mnohým pomohlo dotvořit si obraz o rozhledu a inteligenci některých členů. Zarážející zůstává to, že u nás (i když pouze po jednom hlasu) byly voleny poslední dvě jmenované strany. Jak Národní, tak Dělnická strana jsou polopolitická uskupení, která mají velmi blízký vztah k trestné činnosti hanobení rasy a národa, rasismu a xenofobii a pro tyto skutečnosti jsou pod přímým dohledem BIS a ostatních bezpečnostních složek ČR. Taktéž jejich členská základna je tvořena téměř výhradně lidmi, kteří měli se jmenovanou problematikou v minulosti co do činění a veřejně se často hlásí k takzvanému hnutí skinheads. Myslím si, že takoví lidé již nemají v moderní společnosti místo. Nikdy nezažili hrůzy nacistického běsnění a přesto je vyznávají. Věřím, že drtivé většině těch mladých členů, kteří na svých akcích používají nacistická hesla by se podlomila úzkostí kolena při opravdovém styku s hrůzami nacismu. Pokud si někdo myslí, že jsou podobná uskupení řešením romské problematiky, tak se velice mýlí. Těmto lidem nejde o to řešit jakýkoli problém, ale o násilí. Romská otázka je pouze záminkou. Co si jejich voliči myslí, že by tito lidé dělali v případě absolutního vystěhování Romů? Prostě by si našli jinou skupinu – Židy, Slováky, Ukrajince, poté beznohé, slepé, hluché, černooké a až by vyhladili celý národ, tak by se začali „mydlit“ mezi sebou, protože bez násilí nemohou existovat. Já mohu před volením takovýchto stran pouze varovat a poprosit o důsledné promyšlení toho, komu dáváte ve volbách svůj hlas.

Jsem celkem rád, že u nás nejsou politické strany v zastupitelstvu obce. Jsme všichni opravdu nezávislí a každý se rozhodujeme svobodně, podle svého nejlepšího vědomí a svědomí. Já osobně vždy říkám, že nechci být členem žádné strany (i když nabídky již byly), protože proto, abych dokázal používat vlastní rozum, nepotřebuji, aby mi to někdo diktoval (a mnohdy proti mé vůli).

M. V.

Výsledky voleb do EP ve volebním okrsku č.1 pro Třebenice, Plešice a Chroustov:

Volební účast: 104 z celkového počtu 354 oprávněných voličů (29,38%)

Celkový počet platných hlasů: 104

Celkový počet neplatných hlasů: 0

Výsledek v pohledu k jednotlivým stranám podle umístění:

Česká strana sociálně demokratická	– 46 hlasů (44,23%)
Komunistická strana Čech a Moravy	– 16 hlasů (15,38%)
Občanská demokratická strana	– 11 hlasů (10,57%)
Křesťanská demokratická unie – česká strana lidová	– 10 hlasů (9,61%)
Prosperita	– 7 hlasů (6,73%)
Volte pravý blok	– 2 hlasy (1,92%)
Starostové a nezávislí	– 2 hlasy (1,92%)
Strana důstojného života	– 2 hlasy (1,92%)
Nejen hasiči a živnostníci s učiteli do Evropy	– 1 hlas (0,96%)
Věci veřejné	– 1 hlas (0,96%)
Evropská demokratická strana	– 1 hlas (0,96%)
Moravané	– 1 hlas (0,96%)
SNK Evropští demokraté	– 1 hlas (0,96%)
Strana zelených	– 1 hlas (0,96%)
Národní strana	– 1 hlas (0,96%)
Dělnická strana	– 1 hlas (0,96%)

Odpady

Jako tradičně pár řádek našeho zpravodaje musím – i když nerad, protože už mě to unavuje – věnovat odpadům.

V první řadě ke změně otevírací době ve dvoře JMB. Otevírací doba se posunula ze sedmé hodiny ranní na osmou. Důvodem není to, aby se starosta vyspal (v tu dobu již dávno pracuje), ale nepořádek, který zde vzniká. Všechny zakázané komodity, které zde nemají co pohledávat, se v kontejnerech téměř vždy objevily v brzkých ranních hodinách těsně po otevření. Hříšníci pravděpodobně spoléhají na to, že většina lidí ještě není venku a tak se jim radikálně zvyšuje šance, že je nikdo neuvidí. Příkladem může být autobaterie, která se objevila nedávno u kontejneru, lednička vhozená do kontejneru na železo, plastové nádoby se zbytky olejů a chemikálií ve velkoobjemovém odpadu apod. Dvakrát ročně probíhá v obci svoz nebezpečného odpadu. Pokud si někdo jednu autobaterii nedokáže nechat v rohu garáže do nejbližšího svozu, má možnost ji odvézt do sběrného dvora v Třebíči, kde mu ji zadarmo odeberou. Zároveň má možnost ji při koupi nové odevzdat prodejci, který ji od něj musí převzít – což je ta nejlepší varianta.

Zároveň odemykání kontejnerů mimo otevírací dobu připadá v úvahu jen po přímé domluvě na OÚ, aby se zachovala možnost kontroly vyhazovaných komodit.

Co se týká kontejnerů před prodejnou, žádáme občany, aby k jejich užívání přistupovali s rozumem. Když vidím, že kontejner na papír je plný, tak prostě papír vezmu zpět domů a vhodím jej tam po vyvezení. V žádném případě jej přeci nenechám ležet před kontejnerem, kde polovinu roznese vítr po obci a druhá polovina je rozmáčena deštěm. Nárazově se opravdu může stát, že je kontejner plný. Předělávat však smluvní termíny svozu je zatím zbytečné, neboť k této situaci nedochází pravidelně a platit zbytečně za vývoz poloprázdných kontejnerů je mrháním prostředky.

Na druhou stranu bych chtěl poděkovat těm občanům, kteří přispívají k tomu, že se situace v oblasti odpadového hospodářství v naší obci přeci jen postupně zlepšuje. Doufáme, že i zbylá hrstka nenapravitelných si z Vás vezme příklad.

M. V.

Rybaření na Brodkách

Rád bych po delší době rozebral situaci kolem sportovního rybolovu na rybníku „Brodka“. Každý, kdo zde chytá zná pravidla pro chytání a vlastní povolenku, někteří jedinci však úplně neuznávají sportovní rybářskou etiketu a chovají se velmi nevhodně.

V první řadě jde o nepořádek. U rybníka probíhají brigády, kde si sami rybáři udržujeme pořádek, děláme prořezy stromů a keřů, sečeme trávu apod. Nechápu jak je možné, že kolem takto relativně malého rybníka vždy nasbíráme pytel odpadků. Vždyť když si vezmu na ryby např. minerálku v PET lahvi, tak ji tam vezu plnou, tudíž těžší. Jak je tedy možné, že už ji někdo neuveze prázdnou i zpět a nechá ji ležet u vody. Stejně je to s obaly od cukrovinek, rybářských nástrah apod.

Další a daleko horší věcí je stav zarybnění. Stále ze všech stran slyším, že se zarybněním je to stále horší. Dříve prý zde bývali velcí kapři i kolem 10 kg a dnes je průměr kolem 3 kg. Dříve jich prý zde bývalo mnohem více a podobné nářky. Ano – toto všechno je pravda. Ale položme si zároveň otázku, co je příčinou? Proč si musí někdo vzít kapra o hmotnosti 8 kg i když ví, že jeho maso je téměř nepoživatelné? Zabíjí jej snad jen proto, že chce zabít? Proč si někdo vezme kapra o hmotnosti 1,5 kg, který ani nemá míru? Znamená to, že nemá co jíst? A proč se někdo chová tak, jako by povolených 10 ušlechtilých odnesených ryb za rok bylo povinností a ještě nadává, že je to málo? To že můžu odnést 10 ks ryb mě přeci ještě nezavazuje k tomu, že to udělat musím. Jsme přeci sportovní rybáři a jde nám o to sedět v přírodě, mít od ryby záběr, zabojovat si s ní a klidně jí po úspěšném boji věnovat svobodu. Pokud sem někdo chodí kvůli masu, tak ať jede do Poušova nebo kamkoli do hypermarketu, kde se ryby běžně prodávají. Ať si každý z nás uvědomí, že povolenka stojí 400,- Kč na rok a 1 kg kapra je nakupován za cca 55,- Kč. Když si to vynásobíme průměrnou hmotností 3 kg, nedostaneme za hodnotu povolenky ani 3 kapry

– a tady jich máme možnost mít 10 a ještě je někdo usilovně vyžaduje. Ať si takový „rybář“ uvědomí, že tak činí za peníze někoho, kdo si povolenku zaplatil a na ryby se dostane dvakrát za rok, nebo někoho, kdo bere rybařinu sportovně a většinu ryb pouští.

Dalším nešvarem, který s předchozími řádky souvisí je nenapsání ulovené a ponechané ryby do docházky, z důvodu možnosti přivlastnění více ryb. Za toto již byla nějaká ta povolenka zabavena a bude jich přibývat. Tato situace bude řešena striktně odebráním povolenky, bez možnosti ji ještě kdykoli získat. Stejně tak nenapsání docházky do záznamu o docházce k vodě. Taktéž rybaření osoby mladší 15 let bez dozoru dospělé osoby je vážným porušením rybářského řádu a povede k okamžitému odebrání povolenky.

Další věcí, která napomáhá nekalým praktikám je zajištění vozidla až k vodě. Toto se s okamžitou platností zakazuje. Výjimku tvoří pouze hráz, která je k tomu uzpůsobena. Rybáři chytající kdekoli jinde budou mít vozidla zaparkována buď na travnatém otevřeném prostoru v jihovýchodní části rybníka u ZD, nebo na druhé straně na slepé cestě od nově vysázené plochy.

A ještě jedna velká změna. Od příštího roku bude povinnost splnit pro každého rybařícího určitý počet brigádních hodin. Z tohoto pravidla budou mít výjimku pouze držitelé průkazu ZTP a osoby starší 60 let. Z tohoto nebudou osvobozeni ani nezletilí rybáři, kteří mohou sbírat odpadky, hrabat trávu apod. Kdokoli jiný nesplní brigádní hodiny, bude mít povolenku v následujícím roce za dvojnásobek ceny.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem, kdo pomáhají při udržování rybníka a u vody se chovají jako opravdoví rybáři. Nikdo přeci nechce, aby se chytalo stylem chyt' a pusť, rybu si může odnést každý. Jde o to, aby si všichni uvědomili že to není právo, ale výsada. Petru zdar.

M. V.

Příspěvky obecního zastupitelstva dobrovolným složkám

Jednou z forem podpory dobrovolných složek obecním zastupitelstvem je finanční podpora na jejich činnost. Zastupitelstvo každý rok při plánování rozpočtu vyčleňuje pro podporu dobrovolných složek nemalé částky.

Jednou z těchto složek je i Myslivecké sdružení Třebenice, které obdrželo na svoji činnost 45 000,- Kč. Tyto finance budou

použity na záchranu „Čápova rybníčku“ (jak lidově říkáme „Čápák“).

Vzhledem k tomu, že rybníček je pro některé občany naší obce a přilehlých obcí dosti vzdálen, budeme Vám postup na jeho záchraně, postupně dokumentovat fotografiemi. Níže přiložené fotografie ukazují počátky prací, kdy členové Mysliveckého sdružení vlastními silami vyklestili okolí rybníčku, aby mohlo dojít k jeho vyčištění.

M. Šefelínová

Obnova obecního lesa

Jak byli občané Třebenic, Plešic a Chroustova informováni, byl vykácen obecní les a dřevo bylo rozprodáno mezi občany. Aby nedošlo pouze k vykácení, ale aby byl les zachován pro další generace, uvolnilo obecní zastupitelstvo ze svého rozpočtu částku na jeho opětovné vysazení.

Nově vysazený les ukazuje fotografie pravo. Jak je vidět z fotografie, přeje nově vysazeným sazenicím počasí a mladý les dobře roste.

M. Šefelínová

SDH Třebenice

Naši hasiči se letos chystají na pořádání tradiční pouti. Letos jak všichni víme, vyšla pouť na neděli. V pátek večer celé pouťové oslavy začnou v osm hodin večer pořádáním před-pouťové zábavy se skupinou Oran-Gutan a jejich předkapelou. V sobotu jako tradičně se odpoledne bude stavět máje a v neděli o půl desáté bude jako vždy mše svatá u kaple (za nepříznivého počasí v KD). Po ní bude následovat zavádění se skupinou Polužanka. Večer se pak můžete těšit na pouťovou zábavu se skupinou Song-Akord. Všichni hasiči se těší na vaši návštěvnost.

V létě také hasiče čeká plánovaná rekonstrukce hasičské zbrojnice, která bude spočívat ve výměně střešní krytiny a na garáži zbourání věže. Je pravda, že mě osobně a mnoha dalším se to moc nelíbí, ale na druhou stranu rekonstrukce věže by stála velké peníze a z hlediska účelnosti už dávno nesplňuje svoji funkci.

Je sice fakt, že hasičárnu odjakživa dělá věž, ale já osobně toto rozhodnutí věž zbourat spíše respektuji.

V současné době také hasiči dostali od kraje nové zásahové monterky a boty, které jsou určeny pro zásah u požáru. Za přispěné peníze od obce také hasiči nakoupili požární hadice a doplňky k oblekům. Také se nám podařilo na obě stříkačky PS 1200 namontovat baterie, které umožňují okamžité nastartování stříkačky, čímž odpadá dlouhé a namáhavé startování klikou, které se dnes snad už ani nevidí.

Po loňských několika výjezdech k událostem se letošní rok zatím jeví klidným. Hasiči nemuseli nikde zasahovat ani asistovat u žádné události. Samozřejmě dopravní nehody za vesnicí jsou na každoměsíčním pořádku. Jsem velice rád, že hasiči stále fungují a aktivně se zapojují do věcí, které jsou třeba.

Michal Topil

Zprávy o činnosti MŠ

Čas letí a my tu máme zase konec školního roku. Letos nás chodilo do MŠ 19. Do základní školy odchází 5 dětí. Ve školním roce 2009/2010 bude plně naplněna kapacita MŠ, což je 20 dětí. Počet dětí v MŠ se tedy neustále zvyšuje.

Nemění se však pouze počet dětí, ale celá MŠ. Za posledních 5 let se vybudovalo nové vybavení zahrady, která nyní splňuje požadavky EU, budova dostala novou střechu a okna, vyměnili jsme vybavení ložnice, stolečky židličky a o prázdninách nás pravděpodobně čeká rekonstrukce sociálního zařízení.

Dětem se v mateřské škole líbí. Celý rok pro ně a pro jejich rodiče připravujeme různé akce jako např. Drakiádu, výrobu Podzimáků, předvánoční posezení, Vánoce, maškarní karneval, velikonoční tvoření, oslavu Dne matek a ke konci školního roku Dne dětí, kdy mají děti celý týden různé činnosti, jako např. jízdu na koních, hledání pokladu, opékání špekáčků, soutěže na zahradě a výlet. Letos jsme byli společně s MŠ Kožichovice na zámku v Budišově. Zde děti mohly vidět spoustu zvířat, která žijí v Africe. Byla sice jen vycpaná, zato jsme si je prohlédli pěkně zblízka.

Teď nás čeká rozloučení se školním rokem a předškoláky a potom

HURÁ NAPRÁZDNINY

Radovana Vítová

Dětské hřiště

V minulých dnech se na dětském hřišti na návsi objevily cedulky s omezením věku pro vstup a provozním řádem hřiště. Chtěl bych touto cestou apelovat na rodiče dětí, aby se s jejich obsahem seznámili a vedly své ratolesti k jejich dodržování.

Nejde zde o to zabránit dětem aby si hrály, spíše chceme pečlivěji střežit jejich bezpečnost. Pokud si zde totiž hrají malé děti, pro které je hřiště určeno a mezi nimi jezdí na kolech a neurvale se houpají 13 – 14 letí výrostci, je to opravdu nebezpečné. Stejně tak je nebezpečné pro malé děti tyto houpačky poté použít. Veškerý mobiliář je totiž stavěn jen do určitého váhového limitu a nikdo mě nepřesvědčí, že tři čtrnáctiletí stojící na jedné houpačce, kteří se houpou stylem zdivočelých goril tento váhový limit splňují. A po napomenutí mají řeči jako opice blech. Stejně tak není hřiště uzpůsobeno na ježdění na kolech a na míčové hry. Pro starší, kteří si chtějí zahrát s míčem dobře poslouží nohejbalové hřiště vedle fotbalového, nebo travnatý plácek za restaurací na hřišti.

Na jmenovaných cedulkách jsou striktně určena pravidla pro chování na hřišti. Vstup je povolen pouze dětem do 10 let věku, do 5 let výhradně v doprovodu rodičů. Jakékoli porušení těchto pravidel, vedoucí k ohrožení bezpečnosti dětí, nebo ničení mobiliáře bude řešeno předvoláním rodičů, popřípadě náhradou způsobené škody formou úhrady faktury za opravu.

M. V.

Svaz žen pořádal poznávací zájezd

Byla sobota, v kalendáři byla číslice 20, což je označení dvacátého dne měsíce června letošního roku tj. 2009.

Ráno před sedmou jsme nastoupili do autobusu a vyrazili na výlet. Deštníky jsme měli sebou i když nepršelo. Bylo sice zataženo, ale takové počasí je na výlet „jako stvořené“, neboť turisté, to jako my, nejsou unavení počasím. Směr našeho výletu směřoval na Žďársko.

Karlov, to bylo naše první zastavení. Důvod je jasný, prohlídka zdejší malé sklárny. Sklárna je to malá a její výrobky jsou pouze ručně dělané kusy na zakázku. Co kus, to originál. Většinou jsme stáli v údivu nad tím jak tamní mistři skláří vytváří křehkou skleněnou nádhuru. Zajímavé a obdivuhodné. Součástí prohlídky bylo shlédnutí výstavní síně, kde jsou vystaveny vzorky výtvořů pro potencionální zákazníky. Opravdu bylo na co se dívat. Ať už to byly dekorativní kusy, barevné křehké květiny, zvířátka, pozoruhodné mouchy a další.

Velké Dářko, to byla druhá zastávka. Největší vodní plocha na Vysočině. 250 ha vodní plochy a ráj vyznavačů rekreace na a u vody. Tam jsme se trochu protáhli a malou procházku se nadýchali svěžího, vlhého vzduchu.

Naše cesta pokračovala do Žďáru nad Sázavou. Nezapomněli jsme to vzít přes Škrdlovice kde jsme projeli okolo sklárny dnes již zavřeně. Z autobusu jsme shlédli místní kapli. Zajímavé, dalo by se říct moderní, architektem navržené řešení ve tvaru otevřené knihy.

Žďár nad Sázavou byl hlavní cíl naší cesty. O tomto zastavení by se daly popsat strany papírů, ve zkratce jen pár větami co jsme shlédli.

Zelená hora, kostel zasvěcen Janu Nepomuckému, kaple a díla navržená Santinim. To co vytvořil světoznámý architekt italského původu se nedá popsat pár větami, to se zkrátka musí vidět na vlastní oči.

Prohlédli jsme si zámecké prostory Kynských, kostel, prostory věnované na počest Santiniho. Jediný stín na této prohlídce, dalo by se říct, byl slabý hlas mladé průvodkyně. Rovněž jsme prošli výstavou obrazů a soch vytvořených známými mistry, zapůjčenou z výstavních síní z Prahy. Na prohlídku takových děl by byl málo celý den.

Nálada „účastníků zájezdu“ byla dobrá a nezkazil ji ani zážitek z restaurace kde jsme museli čekat asi 50 min. na objednání jídla které nám donesli až když jsme již měli odjíždět.

Následovala cesta směr Bystřice nad Pernštejnem, Vířská přehrada. Na přehradě byl den otevřených dveří, navíc, měli jsme dohodnutou prohlídku zevnitř s výkladem o vodním - vlastně vodních dílech. Hrázny totiž věděl víc, nejenom o přehradě Vířské. Vešli jsme do útroby betonové hráze a po provozních schodech, to je po ne zrovna pohodlných a bez zábradlí jsme se dostali až na patu přehrady. Poté jsme vystoupali po žebříčích asi o třetinu výš a byli jsme opět venku, ovšem pod přehradou. Bylo to

dost náročné na „fyzickou“. Na to nás upozornil hrázny před vstupem. Jako obvykle se najde v každém zájezdu někdo kdo své síly přecenil. Když jsme totiž stáli pod přehradou, dozvěděli jsme se, že u vstupních dveří nahoře někdo zoufale tlučel zevnitř na dveře a domáhá se východu. No a po chvíli jsme byli všichni a mohlo se pokračovat v programu.

Rozhledna Karasín, to byl další bod programu. Nová rozhledna vysoká přes 30m, pěkný rozhled do kraje. Zvláštní krajina, hodně zeleně a kolem vesnice a osady. Nové Město jako na dlani a v dálce lyžařský můstek pro skoky na lyžích. Pod rozhlednou měli právě sraz motorkáři, mohlo jich být tak 25 až 30, také to byla pěkná podívaná a nejenom pro chlapské oko.

Dole pod rozhlednou v bufetu něco na zakousnutí a hurá domů. No domů přímo ne, to jsme se na skok ještě zastavili v Novém městě, ale jak se říká na odskočení a asi o půl deváté večer jsme vystupovali doma z auto-busu. Myslím, že všichni tak trochu unavení, ale jistě spokojení.

Zájezd byl dobře připravený a zorganizovaný, jako vždy. Cestou jsme se vždy podrobně dozvěděli co nás čeká na příští zastávce. Za to vše a za ty krásné zážitky patří velké a upřímné poděkování hlavně paní Marii Čechové.

Děkujeme.

Leoš Heneš

Restaurace s ubytovnou na hřišti v Třebenicích

Čas utekl jako voda a 1. června uplynul rok, co jsem se svým kolegou Janem Novákem zahájil provoz ubytovacího zařízení na fotbalovém hřišti. Jsem osobně moc rád, že se nám podařilo prolomit takzvané jednoroční prokletí, kterým budova na hřišti zcela bezpochyby byla. Asi málo kdo by dnes dal dohromady všechny nájemce a hospodské, kteří se za ty roky na hřišti vystřídali. Nechci tu tím samozřejmě předstírat, že na hřišti strávíme čas až do důchodu, to asi ne. Asi málokdo z nás by vydržel provozovat tuto namáhavou činnost celý život, ale doufám, že pokud okolnosti dovolí, tak se nějaký ten rok na hřišti zdržíme.

Co se týče ubytování lidí na naší ubytovně, tak jsem tomu věnoval v minulém čísle zpravodaje nemalý odstavec a tak jen doplním pár věcí. Pokud ubytovatel ubytuje na ubytovně zákazníky, zodpovídá za jejich chování a počínání v budově a v našem případě po bránu fotbalového hřiště. Jistě má každý z vás v paměti nedávné ubytování 40ti Vietnamců po dobu jednoho měsíce. Vím sám, jak to bylo pro mnohé složité, snášet to, že je musí každý den potkávat po vesnici, v obchodě na zastávce apod. Byly i případy, kdy chodili po nocích po vesnici. Ale jistě mi dá většina lidí za pravdu, když řeknu, že to byly slušní lidé, kteří nic za dobu své působnosti nezničili, neukradli a nikomu neškodili.

Já osobně jsem byl velice spokojen, že jsem se zase setkal s cizí mentalitou, se kterou jsem se naučil harmonické soužití. A řeči, které jsem tradičně slyšel zase na svou osobu, nám se to

nelíbí, že tu chodí po vesnici, nám se nelíbí, že tu jsou, apod. mě nechávaly naprosto chladným. Jen mě mrzí, že takovíto lidé nemají dost odvahy přijít za mnou a říct mi to do očí. Asi ví, že kdybych se zeptal: „A proč vám to vadí, když se chovají slušně a nekradou?“ Takoví lidé totiž dobře vědí, že by mi neměli co odpovědět.

Na druhou stranu jsem se zase už při této práci naučil, že pokud se dozvím, že někdo někde páchá výtržnosti, nebo někomu něco ukradl, nedívám se napravo nalevo, a ihned bych s takovým člověkem tzv. vyrazil dveře. Musím našťastí zaklepat na dveře, že s tímto případem jsem se setkal za celý rok pouze jednou.

Doufám, že naše další působení na hřišti bude nadále tak spokojené jako do současnosti, a že se všemi místními občany budeme nadále vycházet alespoň tak dobře jako do teď. A na druhou stranu doufám, že naši občané nás budou i nadále poctívat svou návštěvností. Snažíme se také svými silami co nejvíce zpříjemnit a zkulturnit jak hostinec, tak pokoje pro návštěvníky, aby byly co nejvíce spokojeni. Na závěr také předesílám, že o letních prázdninách bude na naší ubytovně probíhat nejedno fotbalové soustředění a mnoho oslav a tak se místní návštěvníci budou muset obrnit trpělivostí, protože bude často provoz hospody uzavřen.

S přáním hezkých letních prázdnin

Michal Topík a Jan Novák

sport

Informace o fotbale mužů

Jarní část fotbalové soutěže 1A1 II. třída muži byla pro TJ Sokol Třebenice velice úspěšná. Třebeničtí fotbalisté obsadili krásné druhé místo a v době psaní tohoto článku mají před sebou klíčový zápas o postup do vyšší soutěže. Bude záležet jenom a jenom na nich, jak v tomto boji obstojí. Obecní zastupitelstvo a určitě i všichni občasně naší obce a našich obcí přidružených jim přejí, aby se do vyšší soutěže dostali.

TABULKA

Rk.	Tým	Záp	+	0	-	Skóre	Body	(Prav)
1.	Vladislav	25	16	3	6	65:31	51	(15)
2.	Třebenice	25	15	6	4	68:37	51	(12)
3.	Blatnice	25	15	6	4	59:30	51	(12)
4.	Dukovany	25	15	4	6	61:31	49	(10)
5.	Náměšť-Vícenice B	25	12	7	6	68:49	43	(7)
6.	Stařeč	25	12	5	8	56:39	41	(5)
7.	M.Budějovice B	25	12	4	9	76:48	40	(4)
8.	Chlístov	25	10	5	10	47:42	35	(-4)
9.	Želetava	25	9	5	11	50:53	32	(-4)
10.	Rokytnice	25	9	5	11	39:45	32	(-4)
11.	Okříšky B	25	8	3	14	38:66	27	(-9)
12.	Hartvíkovice B	25	5	3	17	28:70	18	(-21)
13.	Borovina-Opatov B	25	5	1	19	47:87	16	(-23)
14.	Příbyslavice B	25	2	3	20	26:100	9	(-30)

Mladí fotbalisté

Tentokrát napíšu krátký článek o „mladém“ fotbale sám. Každoročně přispíváme z obecního rozpočtu na sport nemalou částkou. Jsem rád, že využití těchto peněz je vidět jinak, než v drtivé většině českého fotbalu.

Chtěl bych na tomto místě poděkovat všem, kdo vedou kluky ke sportu již od útlého dětství, ať už to jsou trenéři, výbor Sokola, rodiče a především sami malí fotbalisté – ale i hráči stolního tenisu, kteří dokáží v dnešní elektronicky přehlcené době stoupnout od televize a počítače a jít si zasportovat.

A to, že máme v naší malé obci 4 fotbalové celky a dvě mužstva stolního tenisu (s tím, že je v přípravě třetí), mluví za vše – takovou základnou se nemohou pochlubit mnohem větší obce a města.

A nejde přeci jenom o to, že někdo hraje lépe a někdo hůř. Jde především o to, že všichni hrají rádi.

M. V.

Stolní tenis

Okresní přebor I. třídy 08/09

Poř.	Mužstvo	Utkání	V	R	P	Zápasy	Body
1. ▲	Rokytnice n.R. A	22	19	2	1	277:119	62
2. ▲	M.Budějovice B	22	18	1	3	266:130	59
3. ▲	Třebíč B	22	14	2	6	253:143	52
4. ▲	Hrotovice A	22	13	4	5	243:153	52
5. ▲	Třeбенice A	22	12	3	7	211:185	49
6. ▲	Rouchovany B	22	12	3	7	202:194	49
7. ▼	Náměšť n.O. B	22	10	3	9	201:195	45
8. ▼	Jemnice B	22	8	3	11	200:196	41
9. ▼	Mikulovice A	22	7	2	13	186:210	38
10. ▼	Výčapy A	22	3	2	17	109:287	30
11. ▼	Rapotice A	22	3	0	19	111:285	28
12. ▼	Želetava A	22	0	1	21	117:279	23

Z dvaceti dvou utkání jenom sedm proher nás řadí mezi lepší průměr okresního přeboru. Spolu s Hrotovicemi a Rouchovany, dýcháme na paty třem nejlepším mužstvům této soutěže, které mají v základu hráče z krajského přeboru.

Okresní přebor III. třídy 08/09

Poř.	Mužstvo	Utkání	V	R	P	Zápasy	Body
1. ▲	Vladislav B	20	19	0	1	250:110	58
2. ▲	Třeбенice B	20	15	2	3	226:134	52
3. ▲	Želetava B	20	12	4	4	216:144	48
4. ▲	Lukov C	20	10	4	6	193:167	44
5. ▲	Stařeč A	20	9	5	6	214:146	43
6. ▲	Kralice C	20	10	3	7	189:171	43
7. ▲	Březník A	20	7	4	9	169:191	38
8. ▲	Rapotice B	20	7	1	12	181:179	35
9. ▲	Výčapy C	20	5	3	12	169:191	33
10. ▲	Kralice B	20	3	0	17	129:231	26
11. ▲	Rapotice C	20	0	0	20	44:316	20

Mužstvu Třeбенice B se povedlo v baráži udržet druhé postupové místo a příští sezónu si zahrají okresní přebor II. První sezóna bude pro ně hodně náročná, ale oni to určitě zvládnou. Nyní probíhají jednání zda nepřihlásit ještě mužstvo C, které by tvořili mladí, ale talentovaní žáci Ondráček Michal, Ondráček Marek, Vyletěl Tomáš, Staněk Mirek a Matoušek David.

Josef Bárta

Poutní zájezd farnosti „Po stopách apoštola Pavla“ do Řecka

Letošní rok byl papežem Benediktem XVI. vyhlášen jako rok, kdy si připomínáme život a dílo sv. apoštola Pavla. I to to byl jeden z důvodů, proč jsme se letos s farností vydali na poutní zájezd do Řecka, tedy do země, kde tento apoštol nějakou dobu žil a na mnoha místech působil.

V krátkém sestřihu si můžete přečíst, kde jsme všude byli a co jsme viděli.

První den (úterý 28. dubna) jsme v ranních hodinách po krátké modlitbě v koněšinském kostele vyrazili na naši pouť „Po stopách sv. Pavla“ do Řecka. V průběhu dne jsem projeli Slovensko a Maďarsko, ve večerních a nočních hodinách vedly naše cesty přes Srbsko a Makedonii.

Následující den (středa 29. dubna) jsme v brzkých ranních hodinách překročili makedonsko-řecké hranice a pokračovali již řeckou krajinou směrem k naší první zastávce, do města Soluň. Asi 30 km před tímto městem měl náš autobus na pravém předním kole defekt, ale i přesto jsme se zdárně dostali do soluňského servisu. Naši skupinu odvezl díky své dobrotě do centra Soluně náhradním autobusem místní řecký řidič a my jsme tak mohli v klidu pokračovat ve svém programu. Čekala nás celodenní prohlídka druhého největšího města Řecka – Soluně (Bílá věž, antické i pozdější hradby, Galeriov oblouk, Rotunda-mohutná cihlová stavba na kruhovém půdorysu, postavená jako císařovo

mauzoleum, ale v raném středověku změněná na kostel sv. Jiří a později na mešitu, dále jsme viděli Císařský palác, trojlodní baziliku Panny Marie Velkopáteční, kostel P. Marie Kotlářské, metropolitní kostel sv. Řehoře z Palami a turecké lázně. V kapli při kostelu Neposkvrněného početí Matky Boží jsme prožili naši první společnou mši svatou. Ve večerních hodinách jsme již našim opraveným autobusem dorazili do našeho hotelu.

Třetí den (čtvrtek 30. dubna) jsme se nejprve vydali do soutěsky Tempi. Pramení zde říčka Dafní a v blízkosti pramene je ve skále vytesaný poutní kostelík Agia Paraskeví (Svaté Paraskevny). Pak už nás čekala prohlídka několika klášterů Meteora. Ta meteora monastiria – znamená „ve vzduchu vznášející se kláštery“. Jde o soubor pravoslavných klášterů umístěných na 300 m vysokých pískovcových skalách nad městem Kalambáka. My jsme navštívili hned několik z nich a to ženský klášter Rusanu, dále kláštery Metamorfozis (Proměnění Páně), Velkou Meteoru, klášter sv. Štěpána a u kláštera Nejsvětější Trojice jsme prožili naši další mši svatou. Večer jsme se ubytovali ve městě Kalambáka.

Čtvrtý den (pátek 1.května) se někteří z nás nejprve vykoupli v teplých sírných pramenech v Thermopylech. Tyto prameny byly

podnětem ke vzniku lázní se specializací na léčbu revma. Toto místo je však také proslulé osudovou bitvou Řeků proti Peršanům v roce 480 př. Kr. Dále navštívíme nejslavnější věštinu antického Řecka Delfy, ležící na úbočí pohorí Parnas. Naším dalším zastavením je krásný klášter Osios Lukas (Blahoslaveného Lukáše), který patří mezi nejvýznamnější řecké památky. Nesmírně cenné jsou zdejší mozaiky z 11.století pokrývající většinu stěn hlavního chrámu blahoslaveného Lukáše nad kaplí. Navštívili jsme i kryptu kostela (pův. kaple sv.Barbory). Poblíž kláštera jsme prožili mši svatou a vydali se směrem k hlavnímu městu Řecka - k Athénám, kam jsme také večer šťastně přijeli a ubytovali se v centru města.

Pátý den (sobota 2. května) jsme vyrazili podél pobřeží Egejského moře a naším cílem byl mys Sunion. Tento mys je spojován s kultem boha vodstev Poseidóna, jehož svatyni – zbytky dórského chrámu jsme navštívili a naskytnul se nám tak, z tohoto 60 m vysokého skaliska, krásný rozhled na Egejské moře. Další naší zastávkou byl Marathón. Místa, kde řecké vojsko porazilo vojsko perského krále Dareia a zmařili tak první pokus Perské říše o ovládnutí země. Se zprávou o vítězství tehdy do Athén přiběhl prostý voják, který po jejím předání vyčerpaním umřel.

(dokončení na str. 12)

„Něco z fyzioterapie“

Rozhodla jsem se napsat pár slov o gymnastických míčích.

V dnešní době jsou stále více využívány velké gymnastické míče. V čem jsou tyto míče výjimečné? Mají dvě velmi zajímavé vlastnosti. V první řadě jsou labilní plochou (sedací). Jsou proto předurčeny pro balanční cvičení. Neméně důležitou vlastností je jejich schopnost akumulovat energii. Umožňuje to různé způsoby pružení houpání a poskakování. Tím, že se zamění za židli umožní změnit podmínky statického zatěžování páteře ve prospěch pohybu. Dále rozpruží páteř tak, že tělo se nastaví do „správného držení těla“. Jsou vhodnou pomůckou pro domácí i skupinové kondiční cvičení.

Ovšem pozor na únavu. Nastupující únava působí proti automatické korekci.

V praxi se projevuje tím, že pružení na míči se držení těla nejprve samo zlepšuje, ale po překročení určité doby se začne zhoršovat. Je tedy nutné cvičení vhodně dávkovat. Cvičení na míčích je zábavné, odbourává psych. únavu a pomáhá předcházet bolestem zad.

Základem cvičení je nácvičení správného sedu a pro sed na míči je nesmírně důležitá velikost míče. Obecně se dá říci, že pro předškolní děti je vhodný míč o \varnothing 45, pro školní věk a dospělé menšího vzrůstu \varnothing 55, pro muže a ženy do výšky 175cm \varnothing 65 a nad 180cm výšky míč \varnothing 75cm.

Máte-li zdravotní problémy je lépe se o vhodnosti cvičení poradit se svým lékařem nebo fyzioterapeutem.

Pro informaci:

ordinační hodiny FYZIOTERAPIE TŘEBENICE

přes prázdniny po-pá: 7:30-14:30

tel: 568 853232, 724 662067.

Zájemci o cvičení v posilovně po domluvě kdykoliv.

Leona Fučíková

Společná cesta

Ve slamené podestýlce byla trochu zpocená od bolesti, vypadala vyčerpaně a vysíleně. Hlavu měla položenou a bolestí přivírala oči. Byl jsem tu už třetí noc. Její dech se zrychloval, až přešel ve sténání, které pronikalo tichou nocí.

Přiváděla na svět hříbě. Pomohl jsem jí potomka vytáhnout a podvázat pupeční šňůru. Klisna se zvedla, zaržála a začala své mokré hříbátko čistit a olizovat. Leželo oddané a zatím bezvládné. Bylo právě po půlnoci. Stál jsem ve stáji tiše, a díval se na scénu starou milióny let. Všechny koně se rodí v noci, přišli k nám z tajemné tmy. Kůň provázel člověka jako jeho nejlepší pomocník a přítel celými dějinami a udělal pro něj tolik, jako žádné jiné zvíře. Dovedl jej až k samé dokonalosti „byl darem od bohů“. Lidé a koně spolu žili celé tisíce let, jejich dávný příběh přátelství se však téměř uzavřel. Nový věk koně skoro odepsal, po tom všem už prý byl kůň zbytečný, během krátké doby klesl počet koní tak, že dnes žije už jen každý desátý. Nemělo být takové vítání hříběte už vlastně rozloučením?

Z kouta se ozvalo šustění trávy. Hříbě se pokoušelo vstát, několikrát při tom ztratilo rovnováhu, ale nakonec se přece jen postavilo. Zvědavě si mě prohlíží svými černými očima. Usmál jsem se a jako každému před ním jsem řekl: „Vítej!“

Před milióny let se ve stínu hustých Amerických pralesů začal odvíjet příběh koní. Na jeho začátku stál malý pětiprstý koník, který se vyvinul až do dnešní ušlechtilé podoby.

Nedávno jsme s ním vykročili do nového tisíciletí. Máme důvod k oslavě? Tento zlom je smutným limitem bytí a nebytí pro řadu živočichů.

Člověk a kůň spolu žijí šest tisíc let. To je pouhá desetitisícina času, po který koně na naší planetě existují. Během této krátké doby jsme jako lidstvo koně využili pro svůj vlastní vzestup a na konci jej téměř zlikvidovali. Koně však naštěstí dvacáté století přežili a vykročili do nové budoucnosti.

Ve vedlejších boxech pořehtávají ostatní. Stojí tu a čekají na další pokračování společné cesty.

Zbývá už jen každému z nich říci „Díky!“

Jaroslav Fučík

Naše nové dva přírůstky: Hřebeček Cirrus z matky Karavela po holštýnském hřebci Cessano II.
Kliskička Moon Causy z matky Missery po francouzském Dormane du Puy.

Jezdecké závody

Jako každoročně proběhly na louce „Na olších“ poslední květnovou neděli jezdecké závody v parkurovém skákání. Výsledky Vám předá níže jejich hlavní organizátor – Jarda Fučík. Já byl požádán, abych zkusil zhodnotit závody očima zúčastněného nezávislého občana.

Závody byly, jako každoročně, poznamenány nepříznivým počasím v podobě celodenního deště. Ten nejen že zavinil mizivou účast v řadách obecnstva, ale znepríjemnil situaci i organizátorům a soutěžícím, včetně jejich čtyřnohých svěřenců.

Závody v parkurovém skákání u nás mají dlouholetou tradici. Dnes je mi 34 let a tyto závody pamatuji již jako dítě. Tenkrát jsme sedávali na dolní mezi, slunce se do nás nemilosrdně opíralo a všude kolem nás bylo plno diváků. Tyto časy jsou nenávratně pryč. V současnosti je pravidlem, že každý rok jsou závody smáčeny deštěm, díky tomu je také nízká účast koní i diváků a tím je značně ovlivněna atraktivnost celého soutěžního odpoledne. Je to velká škoda. Jezdecký sport je záležitost krásná a ušlechtilá už proto, že se zde pracuje se zvířaty, která jsou po staletí chápána jako symbol síly a majestátnosti. Je proto dobře, že farma „U kapličky“ převzala pomyslnou štafetu a snaží se tyto závody držet nad vodou za každou cenu. Uspořádat takovou akci není nic jednoduchého ať už po administrativní stránce nebo po té finanční. Jmenovaný pořadatel na pořádání závodů doplácí nemalou finanční částku ze svých prostředků a administrativní starosti, které jsou s tímto spojeny si málokdo dokáže představit, stejně jako práce potřebné k nachystání překážek a celého závodiště.

Mnohokrát se mi stalo, že jsem někde na dotaz odkud jsem, odpověděl že ze Třebenic a reakce zněla – aha to je tam, jak jsou ty koně. Naše obec je chovem koní a pořádáním skokových soutěží známá v širokém okolí. Snažme se tedy tuto tradici zachovat už třeba tím, že při příštích závodech podpoříme svoji návštěvou diváckou kulisu, což jistě přispívá k zatraktivnění celého sportovního odpoledne

M. V.

Výsledky jezdeckých závodů

ZM - mladí koně:

1. Nahodilová Andrea - Balander, ITAL - CEKA
2. Klímová Veronika - Limba, PHARLAP Pravlov
3. Račáková Lenka - Nadzih, JK Dálkoplaz

Z:

1. Mráziková Alice - Lucky, SS Tretera
2. Nahodilová Andrea - Balander, ITAL - CEKA
3. Liškutínová Drahomíra - Séna, Arma Kuroslepy

ZL:

1. Ježek Štěpán - Sany 4, JK Strixy
2. Veselý Miloš - Daisy, Stáj Veselý Čechtín
3. Slavíková Ludmila - Cherry, SS Tretera

L:

1. Vrbová Lenka - Happy End, JK Nová Ves
2. Veselý Miloš - Daisy, Stáj Veselý Čechtín
3. Holubová Eliška - Polárka, JK Nová Ves

Jecký oddíl Angrita touto cestou děkuje Obecnímu úřadu za finanční sponzorský dar, Josefu Bártovi který nám pomohl zajistit občerstvení, Marii Vávrové a Ladislavu Smejkalovi za pomoc při organizaci letošních tradičně deštivých závodů.

Přejeme hezké prožití letních prázdnin a načerpání nových sil do druhé poloviny kalendářního roku L. a J. Fučíkovi

Poutní zájezd farnosti „Po stopách apoštola Pavla“ do Řecka

(dokončení ze strany 9)

Na jeho památku se dodržuje tradice tzv. maratonského běhu dlouhého 42 km, což odpovídá vzdálenosti mezi bojištěm a Athénami. U tohoto místa se někteří z nás vykoukali v moři. Večer jsme prožili společnou mši svatou v aténském katolickém kostele sv. Dionýsa (sv. Diviše) Aeropagského.

Šestý den (neděle 3. května) jsme měli na programu prohlídku Athén, bezmála čtyř milionového hlavního města. Nejprve jsme si prohlédli Národní archeologické muzeum. Dalším programem byla účast na střídání stráží u pomníku neznámého vojína u parlamentu a krátké zastavení u starověkého olympijského stadionu, kde byly v roce 2004 zahájeny olympijské hry. Pak jsme se dostali na Akropolis, 150 m vysoký pahorek s náhorní plošinou o délce 320 m, s množstvím antických památek (chrám Athény Parthenos, Erechteion, Propylaje atd.). Poté jsme vyrazili na pahorek pod Akropolí tzv. Aeropag, kdysi sídlo soudů, ale též místo kázání sv. Pavla. Další stavby které jsme zhlédli: Řecká Agora, kostelík Agii Akropoli nad řeckou agorou, Hefaistův chrám. Večer opět navštívujeme kostel sv. Dionýsa, kde jsme prožili anglickou mši svatou.

Sedmý den (pondělí 4. května) se nejprve zastavujeme u Korintského průplavu a poté navštívujeme zříceniny antického Korintu, další místo, kde kázal sv. Pavel. Zde si projdeme venkovní areál a nahlédneme i do místního muzea. Další naší zastávkou je jedna z nejvýznamnějších lokalit světové archeologie – Mykény. Procházíme pahorkem starověkých Mykén opevněný mohutnou stavbou. Navštívili jsme i Átreovu hrobku, ze 14. st. př. Kr. Následovala prohlídka Epidauru, nejslavnějšího sanatoria starověku. Epidaurus se

proslavil jako lázně, dobrému stavu mysli pacientů pomáhalo i zdejší divadlo a pořádání sportovních a hudebních soutěží. Na zmiňovaném skvěle dochovaném divadle ze 4. a 3. st. př. Kr. jsme si i sami zazpívali. Poté jsme se ve večerních hodinách ubytovali v oblíbeném přímořském letovisku Tolo.

Osmý den (úterý 5. května) jsme měli na programu prohlídku malebného přístavního města Nauplio. Vydali jsme se na prohlídku pevnosti Palamidi, tyčící se nad městem. I odtud se nám naskytl nádherný výhled do okolí. Poté jsme sešli 874 schodů vedoucích z pevnosti do města Nauplio a prohlédli si tak i toto město. Ve zbytku dne jsme měli volný program, který jsme využili k procházkám, nákupům a ke koupání. Večer jsme na útesu u moře prožili další společnou mši svatou.

Devátý den (středa 6. května) jsme ráno vyrazili z Tola a mířili na západ poloostrova Peloponés, na Olympii. Po návštěvě tohoto archeologického skvostu již naše kroky vedou do přístavního města Patras, odkud v odpoledních hodinách vyplouváme trajektem směr Itálie.

Desátý den (čtvrtek 7. května) po 20ti hodinové plavbě připlouváme po poledni do italského přístavního města Ancona a odtud zase již autobusem pokračujeme na sever Itálie a ve večerních hodinách navštívujeme Benátky. Po procházce městem nasedáme do autobusu a celou noc pokračujeme do České Republiky.

V dopoledních hodinách v pátek 8. května naše pouť po stopách sv. Pavla šťastně končí.

P. Petr Holý

Krátké zamýšlení závěrem

Tento zpravodaj uzavřu celkem netradičně. Když píšu svoje články, ještě je po sobě přečtu pro případnou korekturu. Poté čtu a dělám drobné opravy v článkách, které dostanu od přispěvatelů. Nakonec po grafické úpravě před odevzdáním do tisku dělám závěrečnou korekturu. Je tedy jasné, že celý zpravodaj pročtu několikrát.

V tomto čísle mě zaujal jeden článek od přispěvatele, který se mi vryl svojí hloubkou do paměti a dlouho tam zůstane. Přečetl jsem jej několikrát a ať se mi za to klidně kdokoli směje – pokaždé mi vystoupily do očí slzy. Ne snad, že by byl tak smutný, i když svým způsobem v něm jistý smutek je. Spíše jsem si uvědomil, že kdyby každý člověk dokázal dát polovinu lásky, která je v tomto článku obsažena, stal by Svět dokonalým. Ono je podle mě celkem jedno, ke komu je na konkrétním místě popsán láskyplný vztah – kdo takto vidí němou tvář, miluje stejně i člověka – a to je věc, před kterou vždy rád pokleknu a projevím svoji nicotnost ve srovnání s takovým člověkem.

Ti, kdo zpravodaj opravdu poctivě přečetli až do tohoto místa jistě ví, o kterém článku zde mluvím a nemusí listovat zpět, protože ten se musel dotknout každého, kdo má srdce.

M. V.